

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

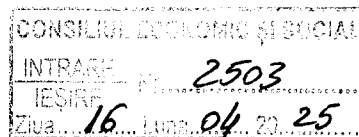
„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Biroul permanent al Senatului

Bp. 100, 25.04.2025

Biroul permanent al Senatului

127, 6 mai 2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea

art. 220 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă

(b100/25.03.2025)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru completarea art.220 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă (b100/25.03.2025)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 16.04.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- propunerea legislativă introduce posibilitatea ca, în cauzele aflate în stare de amânare fără discuții, instanțele să informeze părțile despre starea cauzei și să le ofere posibilitatea participării prin videoconferință, la cererea uneia dintre ele. Dacă o parte solicită judecata prin videoconferință, cauza se discută în acest mod la începutul ședinței. Deși inițiativa se înscrie într-o tendință generală de digitalizare, se impun următoarele observații:

- caracterul excesiv de formal al propunerii legislative nu este dublat de suficiente garanții procedurale - nu se stabilește clar cum se exprimă consimțământul, cine poartă responsabilitatea documentării sau cum se tratează eventualele disfuncționalități tehnice;
 - incertitudine procedurală - textul lasă la latitudinea grefierului și a instanței modalități de informare neuniforme („telefonic”) care pot genera dezechilibre de tratament între părți (ex.: părți fără acces la telefon, părți neanunțate, grefe supraaglomerate etc.);
 - posibilă încălcare a principiului contradictorialității – permiterea desfășurării videoconferinței la cererea unei singure părți, fără consimțământul celeilalte, ar putea genera un dezechilibru de participare și pregătire procedurală, contrar art. 6 din CEDO (Dreptul la un proces echitabil);
 - lipsa de coerență cu actualul sistem de organizare – în prezent, instanțele nu au o practică unitară privind videoconferințele;
 - riscul blocării administrative – în lipsa unui protocol tehnic și a unei platforme unice (asigurate la nivel național, în cadrul unui regulament aprobat de Consiliul Superior al Magistraturii), o astfel de măsură creează presiuni suplimentare pe grefieri și pe programul instanțelor, fără garanția unui rezultat eficient;
 - text incomplet formulat – nu sunt prevăzute cazurile în care videoconferința eșuează, nici modalitatea de reluare a ședinței, nici dreptul la reprogramare, or, această omisiune lasă loc la abuzuri sau interpretări discreționare.
- având în vedere faptul că o cauză care nu se află în stare de judecată este una în care probatoriul nu a fost încă administrat, iar excepțiile pot fi încă ridicate – etapă prin care trec absolut toate procesele civile –, procedura propusă presupune ca grefierul să poarte conversații telefonice detaliate despre starea cauzei și opțiunile părâtului, respectiv reclamantului, inclusiv în situații în care reclamantul, de pildă, a solicitat judecata în lipsă sau când una dintre părți este o persoană juridică. Punerea la dispoziție a datelor necesare pentru contactul telefonic nu echivalează cu verificarea identității persoanei cu care se poartă discuția, iar în cazul persoanelor juridice, grefierul nu este în situația de a verifica telefonic statutul persoanei fizice cu care vorbește de reprezentant legal al părții-persoană juridică;
 - în același timp, propunerea intră în conflict cu normele generale privind comunicarea în scris de către autoritățile publice, iar procedura propusă (prin care părțile își declară la telefon opțiunea pentru videoconferință) nu oferă garanții de opozabilitate;
 - soluția legislativă are, de asemenea, potențialul de a încălca drepturile procesuale ale părții care, deși dorește să se prezintă fizic la instanță, este obligată să se supună

- opțiunii pentru videoconferință a celeilalte părți. Este, de asemenea, neclar modul în care părțile află despre această opțiune – norma propusă lăsând deschisă posibilitatea ca informarea să fie făcută într-o succesiune de apeluri telefonice efectuate de grefier;
- propunerea legislativă nu a fost elaborată cu consultarea Consiliului Superior al Magistraturii sau oricare alt organism de reprezentare din sfera juridică;
 - prin măsurile propuse, se suplimentează activitatea instanței, care trebuie să identifice, înaintea termenului de judecată, cauzele prevăzute la alin. (1), precum și a grefierului de ședință, care trebuie să încunoștințeze părțile telefonic, cu cel puțin două zile înainte de termenul de judecată, dacă acestea au înaintat instanței datele corespunzătoare în acest scop, asupra stării cauzei și a posibilității de a participa la termenul de judecată prin videoconferință;
 - introducerea art. 220 alin. (2) poate produce mari probleme în practică, câmpul de aplicare al dispoziției actuale vizând cererile de amânare a judecării cauzei formulate într-o situație în care este evident că instanța nu poate trece la soluționarea cauzei, iar părțile nu au divergențe de opinie asupra acestei amânări;
 - există situații în care motivele de amânare pot fi acoperite până la termenul de judecată vizat (de ex., în situația neîndeplinirii procedurii de citare, care poate fi acoperită prin prezentarea părți sau a reprezentantului său în sala de ședință, dacă acesta a aflat de proces pe altă cale) sau pot exista opinii divergente între părți în care există o cerere de amânare formulată, iar cealaltă parte se opune încuviințării acesteia, situații care nu pot fi cuprinse în ipoteza de reglementare a propunerii legislative.

Președinte,
Sterică FUDULEA

